

ᄃ

ფიქრიდან ვხედავ შორეულ მიზანს,
სხეული კვდება, გული ვისროლე
მივდივარ ცისკენ, ვშორდები მიწას
და გასაფრენი ფრთა გავისწორე.

შენ დედამიწავ, საიდან გაჩნდი,
მოვიდა ცრემლი და სასოება.
მორიდან ვხედავ საკუთარ აჩრდილს,
შორიდან ვხედავ უსაზღვროებას.

ამნაირ ტკივილს ვგრძნობდი მე წინათ
(მიმაქვს პოეტის წმინდა ღირსება) .
ღმერთო! აქამდე თითქოს მეძინა
და ახლა თითქოს გამაღვიძესა.